

Att flytta från och tömma ett 69-årigt hus

1952 föddes jag och växte upp i det hus i Hedeviken som jag sedan kom tillbaka till 2008. 2021 var det dags flytta till lägenhet. Och tömma mitt barndomshem. Ur skrymslen, vrår, långskrubbar, källarkartonger, bokhyllor kröp "ömse" fram. Allt var inte "bare rat".

ANSEDEL		No
Namn Britta Jonstér		II: 26
För A	Se nr	
Mor Anna Maria Jonstér	Se nr	II: 52
Född 1/11 1835	Ort Östercen Ås	
Död 9/11 1835		
Födor B. Jon Olafsson o.k.k. i Svan		
O. Fournier Hans Öst o.k.k. i do		
Dr. Jenno Ahnson		
Går 24/8 1868	Ort	
med Joni Andersson	Se nr	II: 25
Död	Ort	
Begravd		
Levnadsålder enligt dödbok		
Dödsorsak		
Titel - yrke		
Övriga uppgifter Däktta dtr. till Pigen Anna Maria Jonstér Härjedalen 20-25 (Ås 0220000) Fader Hög Jonas Löt (Ås 25) Härjedalen? Ansl. Härjedalen Jonstér f. 1788? Korparad d. 1829 senare gift 1840 m. Katarina Påsten Vöring 1836 s. 182, 187, 185 + 211 Jonstér rättsgång Anna Klara emal Jonstér ortnamn härjedaling nen i härjedaling, efter Löt finns något utvecklat om nga härjedalinge (2233)		

I mina egna gamla kartonger hittade jag embryon till den släktforskning jag började med för mer än 40 år sedan. Det första digitala program jag hade, med stora pappersdisketter, var en tidig version av Disgen. Där fanns pärmen med fotostatkopior från mina besök på landsarkivet och mina första försök att göra ett släkträd av foton, åtminstone hade jag köpt en bunt fotoramar, små ovala med svart ram. Där skulle porträtten av gamla anor sitta, hade börjat med farmor Jenny, farfar Gustaf, morfar Herman och mormor Magda. Sen fanns det några lösa foton till. Där fanns också pärmen med A4-ark, där man skrev in och numrerade anorna för hand. Förtryckta rubriker och tomma rader att fylla i med syskon, faddrar, mödrar, fäder osv. Jag fyllde i med blyerts, så jag kunde rätta det om blev fel.

Sen fanns ju bokhyllor som skulle tömmas, flera hyllmetrar att ta med till Falun, eller inte? Gällde att välja. Alla mina böcker om Härjedalen fyllde nån låda. Syntes att vi Härjedalingar gillar vårt landskap, inte minst vår historia. Kyrkliga arbetsgrupper som lagt ner massor med timmar att dokumentera sin by, hembygdsföreningar med sina årsböcker. Ta bara Hedes hembygdshäften under 40 år... eller turistorganisationer med beskrivningar i häftesform av sin bygd och natur, studieförbund som också redovisat i form av häften, tex Bygd i förvandling och Härjedalska ord och uttryck för att nämna några. Sen har vi Erik Bergström med alla sina böcker om Härjedalens folk och leverne. Eller Evert Vallentins bok om släkten Näs från Bruksvallarna. Ta en titt i er egen bokhylla så ser ni kärleken till vårt Härliga Härjedalen.

Mina föräldrars bokhyllor skulle också tömmas. I en julklappsruhle till mamma och pappa hade jag lagt ett helt släkträd, mer än en meter långt, utskrivet på dåtidens dataskrivare. Disgen hette programmet ja. Släkträdet var en enda lång kedja av A4-ark som skulle delas – egentligen. Jag tejpede ihop, helt i pappa Pers anda. Mycket hade vi ju redan delat oss syskon emellan. På min lott fanns tex Härjedalingar i västerled, Härjedalens ortnamn och bygdesägnar och några till.

I hyllorna från mina föräldrar fanns också foton!!! Wow. Visade sig att nåt album kom från min mormor och morfar. Med två mostrars hjälp har jag fått fram foton på äldre släktingar på mammas sida, Lokförare Anders Jonas Mårdén Östersund tex, min mammas farfar, eller Matts Lindman från Sunnanö, min mammas mormorsfar.

Där fanns också foton från fyra generationer Myhr, från gammelfarfar till mina bröder, eller foto från en slätterdag också med fyra generationer på samma bild på farmors sida.

Min egen mamma Gudrun, hade börjat med ett släkt-album, där hon skrivit ner viktiga namn och datum under foton som hon samlat familjevis. En bra komplettering med även släktingar i nutid.

I en kartong fanns pärmar från min morfar med sparade dödsannonser och minnesord, pryddigt insatta under flikar i bokstavsordning. De allra flesta från Härjedalen och Jämtland, men även nån rikskändis. Jag tror jag satt ett par timmar bara med den pärmen. Det mesta insamlat på 70-talet, så ofta personer jag minns.

Nästa pärm hade morfar Herman sparat döden i liknande ordning men med släkten. Och där fanns många äldre släktingars dödsbrev eller vad det heter, kort i A5-format med information om den bortgångne, födsel och begravning, anhöriga osv, ungefär som dödsannonser.

Skolminnen det fanns det också, betyg från morfar Hermans skoltid, min farmors skrivstilsböcker, liksom min egen pappa Pers (Vårda din handstil var en vanlig kommentar) skrivböcker. Och skolböcker, teckningar, egenhändigt tillverkade mors- och farsdagskort... Undrade vad pappa Per tyckte om ett farsdagskort med en vers, nedplittad av en av mina bröder, och som började "Gamle fars hand var så sliten och tunn.." Bland alla skolminnen fanns också mina egna barns alster, och deras uppfattning om hur släkten kommit till. De fick ta hand om kartonger med innehåll som verkar ha fånglat dom några timmar också.

Dom där ramarna jag köpte för sådär 30-40 år sen är det dags fylla nu och hänga upp runt mina föräldrar och mina barns farmor och farfar, för tanken är att ungarna ska få "båda sidorna". Hemsidan jag lade upp innan jag flyttade, ska få mer innehåll i form av släkthistoria. Målet är en bok, men ungar och andra intresserade får till dess hålla tillgodo med det jag lägger in på "tjaerved.se"

Ni kan ju förstå varför det tagit tid att få ordning på allt, varför verandan på stugan vid Vikarsjön i somras var belamrad med sånt som var av mindre intresse för mej, stuvat under presenningar. Det fanns så många mer intressanta "upplevelser" att gå igenom, det var som om hela 69 år, eller åtminstone från de år jag började komma ihåg, skulle passera revy genom mitt hjärnkontor innan det blir tid för resten.

Minnet startar väl ungefär vid tiden för det här vykortet, mitten på 50-talet, före nya vägen och uthuset men med min lilla lekstuga. Notera mina föräldrars trädgårdsland som "klövs" av nya väg 84..

Än är inte alla lådor urpackade och sorterade. Men har de väntat så här länge, kan de vänta ett tag till. Jag har hittat så mycket att bita i för att min släktforskning ska bli lite mer än ett släktträd i datorn, så jag tror jag lämnar resten ouppackat och grottar ner mig i alla fynd jag gjort.

Till sist önskar jag alla vänner bland DNA och vanligt folk en God jul och ett Gott nytt släktforskarår 2022, med ett julkort som också är ett fynd i en kartong (Heja broder Gösta)